



FYAM-KLUMMEN

Det faglige fællesskab er vigtigt

En ung almenmediciner skriver i hvert nummer af Practicus en FYAM-klumme om et valgfrit tema.

Antallet af FYAM'er i DSAM falder let, selvom der uddannes flere kandidater fra universiteterne, og antallet af uddannelsesstillingerne i almen medicin er steget. Det har fået mig til at tænke over, hvorfor jeg er medlem af DSAM.

En fantastisk drikkedunk, et sejt krus, en god podcast til ørerne og Practicus sendt lige til hoveddøren. Det er håndgribelige goder (og der er mange flere) ved at være medlem af FYAM. Men der er helt klart også en anden drivkraft, som gør, at jeg er medlem af FYAM.

Drivkraften

Som ung læge på vej ind i faget almen medicin har jeg et særligt behov for det mødested, som det faglige selskab er. Det kan godt føles ensomt undervejs på turen til at blive speciallæge i almen medicin. Vi er nomader i en lang periode af speciallægeuddannelsen, hvor vi vandrer videre til en ny hospitalsafdeling, så snart en flig af socialt fælles-

skab eller faglig kunnen har indfundet sig. Måske er man i en periode også den eneste uddannelseslæge i sin praksis, og selvom tutorlæge og personale er hyggelige pausefæller og gode forbilleder, kan man have behov for den genklang, som opstår i fællesskab med de kollegaer, der er samme sted i arbejdslivet. At mødes i FYAM ser jeg som et stabilt fagligt og socialt fællesskab hele vejen til speciallægegraden – and beyond. Jeg glædes enormt over at mødes med mine FYAM-kollegaer nu, og jeg glæder mig ikke mindre til at være kollega med dem i fremtiden på tværs af landsdele og praksis.

Limen, der kitter vores 3.500 hjørneste sammen

Leif Vestergaard Pedersen, formand for Honorarstrukturrådet for almen praksis, spurgte i sin tale ved åbningen af DSAM's årsmøde: "I siger selv, I





at vi forpligter os fagligt og moralsk på en faglig grundsten. Så jeg mener (jo jo, jeg er helt upartisk!), at praktiserende lægers faglige fællesskab, er det allervigtigste lægelige faglige fællesskab, der findes.

Kendskab giver respekt

Jeg mødte en praktiserende læge på DSAM's årsmøde i oktober, som sagde: "Det bliver nemmere at diskutere og debattere, når vi kender hinanden." Så kan man godt sidde i hver sin ende af landet og skriftligt diskutere fra Lolland til Østerbro, men når man har taget en svingom på dansegulvet eller siddet ved siden af hinanden over en kop eftermiddagskaffe og grinet af tredjemandens vittighed, er der højere til loftet i diskussionen. Respekten for det gode menneske bag fordrer en saglig og sober diskussion.

Samme omtalte formand for Honorarstrukturrådet tegnede på DSAM's årsmøde et noget dystert billede af, hvordan bl.a. politikere og regionsrødder ser praktiserende læger. Av! Uden at gå for meget i detaljer tegnede det billedet af en noget grisk fætter. Mine forældre er lærere, og de har altid sagt, at kollektiv skældud aldrig virker. For oftest opstår den omtalte kollektive skældud, fordi nogle elever ikke har hørt efter og dermed ikke gør, som de lige har fået besked på – i en kollektiv besked. Gæt så, hvem der hører efter (eller ikke hører efter) i den efterfølgende kollektive skældud!? Jeg mener derfor, at den gode honorarstrukturformand således var ude i en form for pædagogisk rookie mistake med den kollektive opsang til praktiserende læger. Christina Kjerulff, næstformand i DSAM, spurgte da også Leif Vestergaard Pedersen: "Så vi skal hjælpe de sidste 5 % af praktiserende

At mødes i FYAM ser jeg som et stabilt fagligt og socialt fællesskab hele vejen til speciallægegraden – and beyond.

læger, som måske er 'lømler' i systemet?" Hvad med den gode klassekammerat, som gerne vil hjælpe til et godt miljø i klassen? Udsynet gennem det faglige fællesskab giver mig et blik for – uanset, om der er lømler til stede eller ej – at vi som fagfæller er afhængige af hinanden. I første omgang kan vi ønske og arbejde for, at alle har lyst til at deltage i det faglige fællesskab. Så inviter din kollega med i det almenmedicinske faglige fællesskab – ung som gammel.

Jeg bliver inspireret af mine kollegaer i FYAM ... til at blive en god praktiserende læge, til at engagere mig, til at turde mene noget og ønske noget for min fremtid i almen praksis. Det fællesskab, synes jeg virkelig, er limen, der kitter almen praksis sammen på tværs, så vi står som ét stærkt, fagligt solidt og både reflekterende og udviklende fællesskab. //

Jeg bliver inspireret af mine kolleger i FYAM ... til at blive en god praktiserende læge, til at engagere mig, til at turde mene noget og ønske noget for min fremtid i almen praksis.

er sundhedsvæsenets fundament. Men kan man bygge på 3.500 hjørnestein?" Naturligvis kan man det med et stærkt fagligt fællesskab, som det almenmedicinske faglige selskab, for mig at se, er et flagskib for. Her snakker vi om, hvad den faglige grundsten er. Der bliver diskuteret og meningsudvekslet, men vi mødes om den faglige grundsten. Det faglige fællesskab er således limen, der kitter de 3.500 hjørnestein sammen. Og ja, når stene er lagt – velovervejet, sirligt og med så rig en cement, skulle jeg da mene, at 3.500 robuste sten gør et rimeligt godt fundament! Men det er vigtigt,

HVAD ER FYAM?

Forum for Yngre Almen Medicinere (FYAM) er et forum for DSAM's medlemmer af yngre læger, der er under uddannelse til speciallæge i almen medicin eller er på vej ind i specialet.